

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 579/2025-46

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **Stavebné bytové družstvo Fiľakovo**, Jána Kalinčiakova 8, Fiľakovo, IČO 30 229 014, zastúpeného HUSAR AND PARTNERS S.R.O., Vojenská 14, Košice, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Ca/1/2018 z 30. januára 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 14Ca/1/2018 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základné právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.
2. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Ca/1/2018 z 30. januára 2025 **z r u š u j e** a **v e c v r a c i a** Okresnému súdu Banská Bystrica na ďalšie konanie.
3. Okresný súd Banská Bystrica **je p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **949,17 eur** a zaplatiť ich jeho právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Zúčastnenej osobe Slovenská asociácia producentov v audiovizíii náhradu trov **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Uznesením č. k. II. ÚS 579/2025-15 zo 16. októbra 2025 ústavný súd prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu ústavnú sťažnosť sťažovateľa, doručенú 3. apríla 2025, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd a základného práva vyjadriť sa ku všetkým dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a v záhlaví označeným rozhodnutím okresného súdu, vrátenia mu veci na ďalšie konanie a náhrady trov konania voči okresnému súdu (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

2. Sťažovateľ je žalovanou stranou v spore s organizáciou kolektívnej správy Slovenská asociácia producentov v audiovizii vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 14Ca/1/2018. Podaním zo 6. augusta 2024 oznámil vstup do predmetného konania na strane žalobcu intervenient Slovenský filmový ústav.

3. Sťažovateľ navrhol, aby súd vstup intervenienta nepripustil. Okresný súd ústavnou sťažnosťou napadnutým rozhodnutím vstup intervenienta do konania pripustil, dôvodiac tým, že argumenty intervenienta dokladajú jeho právny záujem na výsledku sporu [§ 81 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)], pretože výsledok konania môže ovplyvniť jeho právne postavenie (dotkne sa jeho práva na vyplatenie odmeny za použitie audiovizuálnych záznamov káblovou retransmisiou na základe zmluvy uzatvorenej medzi ním a žalobcom), v prípade neúspechu žalobcu v danom spore môže dôjsť k sekundárnemu sporu medzi intervenientom a žalobcom (o náhradu škody, ktorá by intervenientovi vznikla porušením povinnosti žalobcu riadne zastupovať intervenienta pri vymáhaní jeho práv) a žalovanému sa nepodarilo s istotou potenciálny dopad výsledku sporu na intervenienta vylúčiť.

4. Sťažovateľovi bolo napadnuté rozhodnutie doručené spolu s vyjadrením intervenienta z 1. októbra 2024, v ktorého odôvodnení je obsiahnutá argumentácia intervenienta pre jeho pripustenie do konania, ktorú intervenient súdu doručil až v reakcii na návrh sťažovateľa na jeho nepripustenie do konania.

5. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti primárne namieta porušenie princípu kontradiktórnosti konania a rovnosti strán sporu, ako aj základného práva vyjadriť sa ku všetkým dôkazom tým, že mu okresný súd nezaslal na vyjadrenie podanie intervenienta z 1. októbra 2024 pred vydaním napadnutého rozhodnutia. Osobitne poukazuje na to, že okresný súd pripustil vstup intervenienta do konania na základe dôvodov, ktoré boli uvedené až v podaní intervenienta, ku ktorému sa nemal možnosť vyjadriť. K relevantnosti svojej argumentácie v tejto časti poukazuje na judikatúru ústavného súdu, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva.

6. Neudržateľnosť napadnutého rozhodnutia sťažovateľ sekundárne vidí aj v tom, že pripustenie vstupu intervenienta do konania je založené na mylnej právnej argumentácii, ktorá je v zjavnom rozpore so zmyslom a účelom kolektívnej správy.

7. Sťažovateľ porušenie a obchádzanie účelu zákona vidí v popretí kolektívnej správy podľa zákona č. 185/2015 Z. z. Autorský zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Autorský zákon“) s poukazom na status žalobcu ako organizácie kolektívnej správy, právne argumentujúc § 143 ods. 1, § 144 ods. 3, § 146 ods. 1 a § 169 ods. 4 písm. b) Autorského zákona. Podľa sťažovateľa je intervenient aj v tomto konaní podľa zákona zastúpený žalobcom, nie je oprávnený na individuálny výkon svojich majetkových práv a tiež nie je oprávnený vylúčiť kolektívnu správu svojich práv.

8. Sťažovateľ zdôrazňuje, že je v rozpore so zmyslom a účelom kolektívnej správy, aby do konaní, kde sú nositelia práv už zastúpení organizáciou kolektívnej správy, mohli nositelia práv vstupovať ako intervenienti na strane žalobcu a stať sa *de facto* jednou zo strán sporu. V tomto smere

poukazuje aj na to, že cieľom je zabrániť tomu, aby na strane žalobcov boli desiatky, stovky či tisíce nositeľov práv, akcentujúc na prvok efektívnosti a hospodárnosti. Správnosť svojho názoru sťažovateľ odvádza poukazom na viaceré rozhodnutia, ktorými v obdobných veciach intervenienti do konania pripustení neboli. Účelovosti vstupu intervenienta do konania podľa sťažovateľa svedčí aj skutočnosť, že žalobca prehral tri identické spory, pričom intervenient žiaden nárok na náhradu škody voči žalobcovi neuplatnil (ako tzv. sekundárny spor).

9. Sťažovateľ, zohľadňujúc uznesenie ústavného súdu sp. zn. PLz. ÚS 3/2022 z 9. novembra 2022, uvádza, že v tomto rozhodnutí sa ústavný súd nezaoberal tým, že (i) v čase podania ústavnej sťažnosti sťažovateľ nemá žiadny právny prostriedok na ochranu jeho základných práv, keďže predpokladom postupu podľa § 365 ods. 2 CSP je vydanie rozsudku vo veci samej a (ii) prostriedok nápravy sťažovateľ možno nikdy mať nebude, a to v prípade, ak okresný súd žalobu žalobcu zamietne, proti ktorému sťažovateľ nebude môcť podať opravný prostriedok a následne krajský súd na odvolanie žalobcu rozhodnutie okresného súdu zmení tak, že žalobe vyhovie. Rovnako tak (iii) nemožno vylúčiť legislatívnu zmenu spočívajúcu vo vypustení § 365 ods. 2 CSP, čo by v súhrne vylúčilo dopad zmieňovaného zjednocujúceho uznesenia ústavného súdu na vec sťažovateľa.

II.

Vyjadrenie okresného súdu, zúčastnených osôb a replika sťažovateľa

II.1. Vyjadrenie okresného súdu:

10. Okresný súd k ústavnej sťažnosti zaujal stanovisko podaním sp. zn. Spr/4094/2025 zo 6. novembra 2025, v ktorom absenciu vyjadrenia zákonnej sudkyne odôvodnil jej dlhodobou neprítomnosťou. S poukazom na § 32 ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov predseda uviedol, že mu neprináleží sa k sťažnosťou napadnutému rozhodnutiu vyjadrovať, poukázal na odôvodnenie sťažnosťou napadnutého rozhodnutia a pripojil spisový materiál k sp. zn. 14Ca/1/2018 (ďalej len „stanovisko okresného súdu“).

II.2. Vyjadrenie Slovenského filmového ústavu (SFÚ):

11. Slovenský filmový ústav k ústavnej sťažnosti zaujal stanovisko podaním z 12. novembra 2025. K sťažovateľom tvrdenému porušeniu princípu kontradiktórnosti a rovnosti strán sporu uvádza, že sťažovateľom namietané nedoručenie vyjadrenia SFÚ z 1. októbra 2024 obsahuje len doplnenie argumentácie ohľadom vstupu do konania, čo nemohlo zásadným spôsobom porušiť kontradiktórnosť konania, keďže sťažovateľ mal možnosť sa vyjadriť k vstupu SFÚ do konania, svoje právo využil a okresný súd na toto vyjadrenie prihliadol pri vydaní napadnutého uznesenia.

12. Slovenský filmový ústav následne aj poukazom na judikatúru ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva k tejto časti uzatvára, že nedoručením namietaného vyjadrenia nedošlo k zásahu do sťažovateľom označených základných práv, pretože vyjadrenie sťažovateľa je bez významu na výsledné rozhodnutie o pripustení intervenienta do konania, pričom sťažovateľ neuviedol ďalšie argumenty odlišné od tvrdení uvedených vo vyjadrení zo 6. septembra 2024 a jeho vyjadrenie neobsahuje žiadnu novú, pre rozhodnutie významnú argumentáciu.

13. K sťažovateľom tvrdenej vecnej nesprávnosti napadnutého rozhodnutia SFÚ poukazuje na recentné rozhodnutie ústavného súdu, v ktorom ústavný súd konštatuje právny záujem na výsledku konania SFÚ daný samotným zákonným zastúpením (nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 233/2025 zo 17. júla 2025), ktoré SFÚ vo svojom podaní podrobnejšie argumentuje najmä s poukazom na § 21 ods. 2 zákona o audiovizíi a uzatvára, že napadnutým rozhodnutím práva sťažovateľa porušené neboli.

II.3. Vyjadrenie Slovenskej asociácie producentov v audiovizíi (SAPA):

14. Slovenská asociácia producentov v audiovizíi k ústavnej sťažnosti zaujala stanovisko podaním z 18. novembra 2025. V úvode poukazuje na predčasnosť jej podania, a tým jej neprípustnosť, ktorá vyplýva z čl. III ústavnej sťažnosti s osobitným poukazom na uznesenie ústavného súdu sp. zn. PLz. ÚS 3/2022 z 9. novembra 2022 uzatvárajúc, že sťažovateľ bude disponovať prostriedkom nápravy – odvolaním proti rozhodnutiu vo veci samej.

15. K sťažovateľom tvrdenému porušeniu základných práv SAPA uvádza, že (i) sťažovateľom žiadaný procesný postup nevyplýva z § 83 CSP, (ii) napadnuté uznesenie nie je založené na argumentoch, ktoré neboli obsahom oznámenia o vstupe do konania a (iii) sťažovateľ mal k dispozícii elektronický súdny spis, v dôsledku čoho napriek tomu, že ho okresný súd opakovane nevyzýval (a ani nemal dôvod vyzývať) na vyjadrenie, mal možnosť sa s podaním z 1. októbra 2024 oboznámiť.

16. Následne SAPA zdôrazňuje, že medzičasom bolo ústavným súdom rozhodnuté o vstupoch SFÚ ako intervenienta do sporových konaní iniciovaných SAPA, v ktorom bolo konštatované, že právny záujem vyplýva už z oznámenia SFÚ o vstupe do konania (nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 233/2025 zo 17. júla 2025), čím bez ohľadu na procesný postup okresného súdu k porušeniu základných práv sťažovateľa dôjsť nemohlo, keďže rozhodnutie o pripustení SFÚ je vecne správne. Správnosť uvedeného SAPA podporuje aj poukazom na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Banskej Bystrici dopadajúcej na vstup SFÚ, v ktorých boli návrhy sťažovateľa na nepripustenie intervenienta do konaní zamietnuté ako nedôvodné. Napadnuté uznesenie tak nevybočuje z pohľadu zákonnosti a ani procesného postupu z rozhodovacej praxe označeného porušovateľa.

17. Slovenská asociácia producentov v audiovizíi navrhuje ústavnú sťažnosť zamietnuť z dôvodu zjavej nedôvodnosti a priznať SAPA náhradu trov konania pred ústavným súdom.

II.4. Replika sťažovateľa:

18. Sťažovateľ v replike zo 6. decembra 2025 k stanovisku SAPA uvádza, že s uznesením sp. zn. PLz. ÚS 3/2022 z 9. novembra 2022 sa ústavný súd vysporiadal v rozhodnutí, ktorým ústavnú sťažnosť prijal na ďalšie konanie. K tvrdeniu SAPA o tom, že napadnuté rozhodnutie nie je založené na argumentácii, ktorá by nebola už obsahom oznámenia o vstupe intervenienta, uvádza, že je v rozpore s obsahom tohto podania.

19. Sťažovateľ za absurdnú považuje argumentáciu SAPA k možnosti nahliadať do elektronického súdneho spisu a vyjadriť sa aj bez výzvy konajúceho súdu s poukazom na to, že uvedené nemá oporu v platnej právnej úprave a pri takomto výklade by všeobecný súd nemal povinnosť vôbec

doručovať. Navyše, elektronický spis nemusí obsahovať všetky podania, resp. tieto sú zverejňované s časovým odstupom.

20. K nálezu sp. zn. III. ÚS 233/2025 zo 17. júla 2025 sťažovateľ uvádza, že v danom konaní nemal možnosť vyjadriť sa, keďže mu ústavný súd nedoručil ústavnú sťažnosť spolu s výzvou na vyjadrenie, pričom dôvody uvádzané v ústavnej sťažnosti boli iné ako tie, ktorými SFÚ argumentoval v oznámení o vstupe do konania vedenom na Mestskom súde Bratislava III. Sťažovateľ považuje pripustenie SFÚ do konaní v pozícii intervenienta za nesprávne a v závere poukazuje na zavádzajúcu argumentáciu SAPA o tom, že Krajský súd v Banskej Bystrici konštantne judikuje o prípustnosti SFÚ do konaní ako intervenient, keďže všetky rozhodnutia, na ktoré SAPA poukazuje, boli vydané až po právoplatnosti citovaného nálezu ústavného súdu, pričom dovtedy (s výnimkou napadnutého rozhodnutia) sa vstup SFÚ ako intervenienta nepripúšťal.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

21. Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania, keďže na základe podaní účastníkov konania a predloženého súdneho spisu je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci [§ 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

22. Ústavný súd v úvode poznamenáva, že tak, ako uviedol v uznesení o prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, za primárnu rovinu sťažnostnej argumentácie považuje sťažovateľom tvrdené porušenie jeho základných práv v dôsledku porušenia princípu kontradiktórnosti, a predmetom meritórneho prieskumu preto bude zodpovedanie otázky, či nedoručením vyjadrenia intervenienta z 1. októbra 2024 na vyjadrenie sťažovateľovi došlo k porušeniu jeho označených práv. Preto sa zamerá na obsahové posúdenie jednotlivých podaní, ktoré predchádzali vydaniu napadnutého rozhodnutia, a ich zohľadnenie okresným súdom v napadnutom rozhodnutí.

23. V oznámení o vstupe intervenienta do sporu zo 6. augusta 2024 sa intervenient venoval predovšetkým zákonnej úprave svojho postavenia. Na predmetné oznámenie sťažovateľ reagoval podaním zo 6. septembra 2024, kde sa v čl. III zaoberal aj predpokladmi vstupu intervenienta do konania a explicitne skonštatoval, že intervenient kumulatívne predpoklady na svoj vstup do konania nielenže nepreukazuje, ale ani netvrdí.

24. Následne SFÚ vo vyjadrení z 1. októbra 2024 reaguje na sťažovateľom vytýkané nedostatky v podmienkach vstupu intervenienta do konania tým, že v čl. I tohto vyjadrenia uvádza dôvody, pre ktoré považuje svoj právny záujem na výsledku konania za daný: (i) záväznosť rozhodnutia z daného konania aj pre intervenienta a (ii) v prípade neúspechu žalobcu vzniká bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného a rovnako nárok na náhradu škody voči žalobcovi.

25. Po posúdení veci ústavný súd uzatvára, že napadnuté rozhodnutie jednoznačne vychádzalo a zohľadňovalo argumentáciu intervenienta, uplatnenú až v podaní z 1. októbra 2024. Uvedenému svedčí najmä odôvodnenie bodu 8 napadnutého rozhodnutia, v ktorom okresný súd rekapituluje obsah podania z 1. októbra 2024 a následne body 15 a 16 napadnutého rozhodnutia, v ktorých okresný súd konštatuje: „*SFÚ odôvodnil svoj vstup ako intervenient do konania na stranu žalobcu*

potrebou podporiť žalobcu ako svojho výhradného zástupu pri výbere primeranej odmeny za použitie audiovizuálnych záznamov SFÚ, a tým, že v prípade neúspechu žalobcu v tomto súdnom konaní vznikne SFÚ nárok na náhradu škody voči žalobcovi z dôvodu porušenia zmluvy o zastupovaní práv SFÚ žalobcom ako organizáciou kolektívnej správy práv, keď SFÚ úhradu primeranej odmeny zo žiadnej inej organizácie kolektívnej správy práv neobdržal“, v spojení s konštatáciou „... v prípade neúspechu žalobcu v tomto spore, a tým nevyplatenia odmeny SFÚ a žalobcom o náhradu škody, ktorá by intervenientovi vznikla porušením povinnosti žalobcu riadne zastupovať SFÚ pri vymáhaní jeho práv“.

26. V napadnutom rozhodnutí sa okresný súd zaoberal skúmaním splnenia podmienky prípustnosti intervenienta spočívajúcej v predmete sporu ako otázky predbežnej v prípadnom sekundárnom spore medzi intervenientom a žalobcom a výslovne skonštatoval, že okolnosti, ktorými SFÚ odôvodňuje prípustnosť vstupu do konania, dokladajú jeho právny záujem na výsledku konania z dôvodu, že výsledok tohto konania môže priaznivo alebo nepriaznivo ovplyvniť jeho právne postavenie tým, že sa v prípade úspechu dotkne jeho práva na vyplatenie odmeny a v prípade neúspechu založí vznik sekundárneho sporu o náhradu škody, ktorá by intervenientovi vznikla porušením povinnosti žalobcu riadne ho zastupovať pri vymáhaní jeho práv. Následne uvádza, že keďže nie je možné s istotou vylúčiť potenciálny dopad výsledku sporu na intervenienta so žalobcom a sťažovateľovi ako žalovanému sa nepodarilo s istotou vylúčiť tento potenciálny dopad výsledku sporu na SFÚ, rozhodol o prípustnosti jeho vstupu.

27. Keďže napadnuté uznesenie zohľadňovalo aj argumentáciu uplatnenú intervenientom v podaní z 1. októbra 2025 (záver o jeho pripustení okresný súd založil aj na premise, že žalovanému sa nepodarilo s istotou potenciálny dopad výsledku prebiehajúceho sporu na intervenienta v sekundárnom spore vylúčiť, najmä čo sa týka vzniku sekundárneho sporu o náhradu škody) a sťažovateľ v dôsledku nedoručenia podania nedostal procesný priestor na uplatnenie argumentácie smerujúcej k vylúčeniu vzniku sekundárneho sporu, postupom okresného súdu došlo k porušeniu základných práv sťažovateľa (bod 1 výroku nálezu).

28. Pre úplnosť sa ústavný súd v krátkosti vyjadriť aj k argumentácii zúčastnených osôb. K tvrdeniu SAPA o tom, že sťažovateľ mal prístup do elektronického súdneho spisu, a teda mal možnosť aj bez výzvy konajúceho súdu vyjadriť sa k podaniu intervenienta z 1. októbra 2024, ústavný súd uvádza, že vedenie elektronického súdneho spisu v žiadnom prípade nenahrádza povinnosť všeobecného súdu doručovať podania postupom podľa § 105 a nasl. CSP a možnosť oboznámenia sa s podaniami z elektronického súdneho spisu nezakladá domnienku ich doručenia s na to nadväzujúcimi konzekvenciami. K argumentácii SFÚ o tom, že obsahom ústavnej sťažnosti nie sú dodatočné či ďalšie argumenty odlišné od tvrdení uvedených vo vyjadrení zo 6. septembra 2024 a vyjadrenie sťažovateľa neobsahuje žiadnu novú, pre rozhodnutie významnú argumentáciu, ústavný súd uvádza, že v súlade so svojou konštantnou judikatúrou „novoty“ uplatnené až v konaní pred ústavným súdom pri svojom rozhodovaní nezohľadňuje, keďže ústavnú udržateľnosť postupu a rozhodnutí všeobecných súdov posudzuje za stavu, z akého pri svojom postupe alebo rozhodnutí vychádzali.

29. S ohľadom na uvedené ústavný súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie (bod 2 výroku nálezu). Po vrátení veci okresný súd bude povinný doručiť vyjadrenie intervenienta z 1. októbra 2024 účastníkom konania a opätovne rozhodnúť o prípustnosti

vstupu intervenienta do konania. K uvedenému ústavný súd pristúpil plne zohľadňujúc aj vývoj vlastnej judikatúry v otázke právneho záujmu SFÚ ako intervenienta vystupujúceho na strane SAPA ako žalobcu, vyslovený v náleze sp. zn. III. ÚS 233/2025 zo 17. júla 2025, pretože vecná stránka napadnutého rozhodnutia nie je spôsobilá zhojiť porušenie procesných práv sťažovateľa.

30. Sťažnostnú argumentáciu sťažovateľa smerujúcu k vecnej nesprávosti napadnutého rozhodnutia ústavný súd považuje za sekundárnu, a to jednak vzhľadom na vyslovenie porušenia základných práv sťažovateľa procesnej povahy s následnou kasáciou napadnutého rozhodnutia, ako aj vzhľadom na vlastný zdržanlivý postoj v otázke meritórneho prieskumu vecnej nesprávosti napadnutého procesného rozhodnutia, keďže ide o oblasť všeobecného súdnictva, do ktorej ústavný súd zásadne nie je oprávnený vstupovať, pretože nepatrí do sústavy všeobecných súdov.

IV.

Trovy konania

31. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania pred ústavným súdom. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2025 je 371 eur a hodnota režijného paušálu je 14,84 eur. Sťažovateľovi priznal náhradu trov konania za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti). Za úkon vyjadrenie právneho zástupcu k stanovisku zúčastnených osôb ústavný súd odmenu nepriznal, keďže neobsahovalo žiadne nové skutočnosti ani argumentáciu, ktorá by ústavnému súdu nebola známa z ústavnej sťažnosti, resp. z obsahu predloženého súdneho spisu. Keďže právny zástupca sťažovateľa je platiteľom dane z pridanej hodnoty, náhrada trov sa zvyšuje o túto daň (§ 18 ods. 3 vyhlášky). Náhrada trov tak predstavuje celkom 949,17 eur (bod 3 výroku nálezu).

32. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

33. Podľa § 73 ods. 2 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú zúčastnenej osobe, uhrádza zúčastnená osoba. K návrhom zúčastnenej osoby na náhradu trov, ktoré jej vznikli v konaní pred ústavným súdom, sa judikatúra ústavného súdu stavia odmietavo, keďže právo na náhradu trov konania pred ústavným súdom zákon priznáva len účastníkovi konania (I. ÚS 247/2019). Preto ústavný súd návrhu zúčastnenej osoby SAPA na priznanie náhrady trov konania nevyhovel (bod 4 výroku nálezu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. januára 2026

Peter Molnár
predseda senátu